

чъмо, бенамъ чъмо! Да те фата посестрима, гиди чъмо! Посестрима пріятелка. В. 243. Кога-то честь-та ти стане пріятелка. П. 10.

Про *предл. вм.* прѣзъ, скъзъ: „Да даде Госпудъ, Тодуре, Да даде Госпудъ, сыну лю, Деветъ гудины да дижишь, Деветъ постельки да сперешъ, Да станишь, сыну, да станишь—Пру коарстенъ да са провирашь, И съ игла да са подпирашъ!“ Ч. 325.

Пробѣла *с. ж.* крахмалъ: Въ множество растения съществуватъ пробѣла (скробѣла, нишице). З. 8.

Пробѣлено *м. св.* = зазорило се, *т. е.* начало свѣтатъ. Перун. 42.

Пробѣлъ *с. м.* зари: Пробѣлъ—зора. *ib.*

Пробѣръ *м. св.* **Пробѣрамъ** *м. дл.* выберу, избираю: Всяко-га сами не можемъ си пробѣра и работъ во волжъ. Л. Д. 1873 г. 191. (Правила)—какъ да си пробѣрамы добытъкъ за завѣдъ и какъ да го хранимъ. *ib.* р. 267. Дѣто не ся пробѣре мжко-то и женско-то добытче —, тамъ не може ся рѣ, че има скотовѣдство. *ib.* „Ела си влезни въ барза талига, Та си пробѣри кое ти драго! М. 116. Коя-то мома много пробѣра, тя не женена остая. Ч. 178. Гладенъ хлѣбъ не пробѣра. *ib.* 142.

Пробѣй-глава *с. м.* *эпитетъ* вина: Далъ ти Богъ дубро прубѣй-глава (испоритъ просо вино). Ч. 252.

Пробѣкъ *м. св.* **Пробѣвамъ** *м. дл.* 1) пробѣю,—пваю: Дума дупка не пробѣва. Ч. 154. Онова пробѣто дърво, кое ѣ на срѣдъ колела и въ кое сѣ забити крава, зѣве ся главина. Пк. 44. Ти прубѣй кжана бжчува, Чи палей желта бжклица. Вонч. 128. 2) *въ ср. знач.* пробѣюсь,—пваюсь; пройду, прохожу: Низско цвѣте пробѣло изъ пѣськъ. Л. Д. 1872 г. 232. Кореніе-то ако не пробѣтъ на глѣбоко, растеніе-то въ сущъ ще потъне. *ib.* р. 247. 3) *върѣзку*,—аю: Образованіе-то трѣбва да пробѣе въ всякъ-тъ срѣдъ. Л. Д. 1869 г. 169. —са, лопну,—аюсь: Прыщѣ, кога ся пробѣтъ отпущать мокротъ. Л. Д. 1871 г. 139.

Прободѣ *м. св.* **Прободамъ** *м. дл.* проколю,—лываю; пронжу,—заю: Стоян са люто разсърди Извади ножче черенче Че си Борянка прободѣ.—Че са в сърдце прободѣ. Д. 43, 59, 61; 77. *ср.* Ч. 327. Извади нож, та ю прободѣ алугу (момчето). Пс. 11, 138. Та му узела ножове, Прободила го майка му. М. 134. Седемдесет (рани) с крушумъ рани, Седем с нож прободѣни. Д. 27, 15—16. Грабна ножче отъ братаси И си в сърдце-то прободѣ. Ч. 263. Седмина съсъкохъ, деветина прободохъ съ копие. Тб. 84. Скришомъ да пробадашь женитѣ въ гради. Рш. 71. Но стрѣлата коя-то е прободѣ (*qui l'a percée*) реброто ѣ слѣдува я вредъ. Т. 65. Тѣзи презрителны думы прободохъ Телѣмаха чакъ въ дѣно-то на сърцето му (*Ces paroles de mépris percèrent Télémaque jusqu' au fond du cœur*). Т. 106.